О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32722

гр. София, 20.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 3 състав,** в закрито заседание на 20.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **10292** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК, вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП.

Образувано е по жалба, подадена от К. И. П., ЕГН [ЕГН] чрез адв. С. С. САК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис4, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-004058/06.08.2026 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която, на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „бб“ от ЗДвП, на жалбоподателя се налага ПАМ временно отнемане свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца. Излагат се аргументи за незаконосъобразност на същата и се иска отмяната й.

В жалбата е обективирано и искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни вреди, произтичащи от факта, че отнемането на СУМПС препятства полагането на труд от жалбоподателя, тъй като същият е назначен на трудов договор като шофьор на боклукчийски камион към фирма Консорциум Т. С. Център 1 ДЗЗД. Твърди, че шофьорската книжка е нужна на жалбоподателя за да изпълнява служебните си задължения, както е посочено и в приложения трудов договор, от който е видно, че е назначен на длъжност „шофьор“, като без шофьорска книжка ще изгуби работата си, от която е основният доход на семейството му, което се състои от него, дванадесетгодишната му дъщеря и нейната мярка. Представя Трудов договор №942/21.11.2025г и удостоверение за раждане.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чиито права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо К. П. е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца. Мярката е наложена на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „бб“ от ЗДвП, във връзка с

извършено нарушение на чл. 175, ал. 1 от ЗДвП.
От фактическа страна се установява, че нарушението се състои в това, че при движение по маршрута за събиране на отпадъци горната част на камиона се е закачила за кабел за високо напрежение, след което е напуснал ПТП по незнайни причини в неизвестна посока, след което водачът се връща на мястото на ПТП.
Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.
Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.
Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.
Според правната теория за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно поправими - вреди, които касаят ценности като живот и здраве. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.
В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни и трудно поправими вреди, изразяващи се в невъзможност да се изпълняват трудовите задължения на молителя като шофьор на боклукчийски камион по трудов договор, който е основен източник на доходи за същия и с който издържа семейството си. Представени са доказателства в тази връзка – трудв договор №942/21.11.2025г с Консорциум Т. С. Център 1 ДЗЗД. Представени са и доказателства –удостоверение за раждане на детето му – И. К. П., [дата на раждане]
Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над този, защитен от ex lege постановеното предварително изпълнение. Индивидуалните административни актове, с които полицейски органи налагат принудителни административни мерки по ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание по чл. 172, ал. 6 ЗДвП, за да се гарантира бързото и своевременно постигане на целите на принудителната административна мярка, а именно да предотврати извършването на други нарушения по този закон. Оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че предварителното изпълнение на заповедта за ПАМ би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. В жалбата си П. излага подробно обстоятелства за това, че незабавното изпълнение на акта ще му нанесе значителна и трудно поправима вреда, които съдът намира за основателни.
Предвид изложеното съдът намира, че искането е основателно и изпълнението на заповедта следва да бъде спряно.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, Трето отделение, 3 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по молба на К. И. П., ЕГН [ЕГН], предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-004058/06.08.2026г г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която, на основание чл. 171, т. 1, б. „з“ „бб“ от ЗДвП, на жалбоподателя се налага ПАМ временно отнемане свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: